

Opis stanu faktycznego (ciąg dalszy)

59.

W dniu czerwca 2019 roku Sąd Okręgowy w Warszawie postanowił zawiesić postępowanie sądowe dotyczące odwołań od decyzji o ponownym ustaleniu renty inwalidzkiej oraz decyzji o ponownym ustaleniu wysokości emerytury. Zdaniem Sądu Okręgowego w Warszawie zachodzą okoliczności usprawiedliwiające zwieszenie postępowania, gdyż Sąd Okręgowy w Warszawie postanowieniem z dnia 24 stycznia 2018 roku wystąpił do Trybunału Konstytucyjnego z pytaniem prawnym dotyczącym przepisów, na podstawie, których dokonano obniżenia świadczeń emerytalnych

dowód: Postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia czerwca 2019 roku o zawieszeniu postępowania

dowód: Wniosek o podjęcie zawieszzonego postępowania z dnia października 2019 roku

Sąd Apelacyjny w Warszawie postanowieniem z dnia grudnia 2019 roku uchylił postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie o zawieszeniu postępowania. Sąd II instancji uznał, że brak jest informacji o terminie rozpoznania sprawy przez Trybunał Konstytucyjny oraz podjętych w tej sprawie czynnościach. Sąd Apelacyjny w Warszawie podkreślił, że Skarżący jest osobą w starszym wieku, a przedmiotowa sprawa jest dla niego sprawą ważką, gdyż dotyczy wysokości jego świadczeń, które są źródłem utrzymania. Sąd Apelacyjny przywołał w uzasadnieniu postanowienia art. 6 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, zgodnie, z którym każdy ma prawo do sprawiedliwego i publicznego rozpatrzenia sprawy w rozsądnym terminie przez niezawisły i bezstronny sąd ustanowiony ustawą. W ocenie Sądu II instancji przepis ten nakłada na państwa obowiązki, które muszą być bezwzględnie realizowane.

dowód: Postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia grudnia 2019 roku

W dniu 9 III 1978r przed Europejskim Trybunałem Sprawiedliwości zapadł wyrok w sprawie 106/776 Simmenthal, który stwierdził m. innymi:

1. Przepisy prawa wspólnotowego są bezpośrednim źródłem praw i obowiązków dla tych wszystkich, do których się odnoszą, to jest dla państw członkowskich oraz podmiotów prywatnych będących stronami stosunków prawnych na podstawie prawa wspólnotowego. Dotyczy to również każdego sądu krajowego, którego zadaniem – jako organu państwa członkowskiego – jest ochrona praw podmiotowych przyznanych przez prawo wspólnotowe.
2. Zgodnie z zasadą pierwszeństwa prawa wspólnotowego postanowienia Traktatu i bezpośrednio obowiązujące akty prawne wydane przez instytucje wspólnotowe po ich wejściu w życie nie tylko automatycznie wyłączają stosowanie jakichkolwiek sprzecznych z nimi aktów prawa krajowego, ale również wykluczają przyjęcie przez parlament państwa członkowskiego nowych ustaw, które byłyby niezgodne z przepisami prawa wspólnotowego.
3. Sąd krajowy, który stosuje prawo wspólnotowe, ma obowiązek zapewnić pełną jego skuteczność, a gdy jest to konieczne – odmówić zastosowania przepisów krajowych niezgodnych z prawem wspólnotowym nawet wówczas, gdy zostały przyjęte później niż akt prawa wspólnotowego.
4. Nie do pogodzenia z wymogami wynikającymi z samej natury prawa wspólnotowego byłyby przepisy krajowe, jak również praktyka legislacyjna, administracyjna lub sądowa, które prowadziłyby do zmniejszenia skuteczności prawa wspólnotowego, pozbawiając sąd krajowy orzekający w sprawie i stosujący prawo wspólnotowe możliwości uczynienia wszystkiego, co konieczne, aby uchylić stosowanie prawa krajowego stojącego na przeszkodzie (nawet tymczasowo) pełnej skuteczności norm wspólnotowych.

Sąd krajowy, mający w ramach swoich kompetencji za zadanie zastosować przepisy prawa wspólnotowego, zobowiązany jest zapewnić pełną skuteczność tych norm, nie stosując w razie konieczności, z mocy własnych uprawnień, wszelkich, nawet późniejszych, sprzecznych z nimi przepisów ustawodawstwa krajowego, i nie można przy tym wymagać od niego wnioskowania ani oczekiwania na zniesienie tych przepisów w drodze ustawodawczej lub w jakimkolwiek innym trybie konstytucyjnym. Wiele sądów apelacyjnych i okręgowych w Polsce wydało postanowienia i wyroki o przeprowadzeniu postępowania orzekając przywrócenie emerytur i rent mundurowych.

Między innymi:

Sąd Apelacyjny w Katowicach w postanowieniu w sprawie o sygn. akt III AUz 236/19 dotyczącej zawieszenia postępowania w podobnej sprawie wskazał między innymi co następuje:

"Zażalenie jest uzasadnione (...). Co prawda Sąd Okręgowy w Warszawie 24 stycznia 2018 r. w sprawie XIII 1 U326/18 skierował do Trybunału Konstytucyjnego pytanie prawne (...) Trybunał Konstytucyjny tymczasem nie wyznaczył jeszcze terminu rozprawy w celu rozpoznania tego pytania. Zgodnie zaś z art. 8 ustawy zasadniczej, Konstytucja jest najwyższym Prawem Rzeczypospolitej Polskiej, a jej przepisy stosuje się bezpośrednio. Niewątpliwie adresatem tej normy są przede wszystkim sądy sprawujące wymiar sprawiedliwości (art. 175 ust. 1), a sędziowie w sprawowaniu swojego urzędu są niezawisli i podlegają tylko Konstytucji oraz ustawom (art. 178 ust. 1). Również art. 193 ustawy zasadniczej nie nakłada na sąd obowiązku zwracania się do Trybunału Konstytucyjnego z pytaniem prawnym co do zgodności aktu normatywnego z ustawą zasadniczą (...) Stosowanie Konstytucji nie jest więc zastrzeżone wyłącznie dla Trybunału Konstytucyjnego,